

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ignatii Loiolae Vita

Maffei, Giovanni Pietro

Antverpiae, 1605

Ignatius plebi fame periclitanti succurrit. Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11486

apertum panem quotidie vitæ discrimen. Sed quæ alios ab eius
 modi consilio retardassent, ea ipsa incitamenta fuere Patribus
 cum se quisque tali sorte præ cæteris beatum existimaret. Ac Si-
 mon quidem parata in Lusitaniam naui celeriter antecessit; at
 deinde Regis Lusitanix iussu procerumque rogatu, quamuis inu-
 rus, in eadem prouincia substitit. Xauerius autem, uti delatum ac-
 cum est, confestim exsiluit gaudio, datoque sibi tempore vix quod
 satis esset ad laceram attritamque tunicam resarciendam, & se-
 lutandos fratres; cum legato postera die profectus est, immen-
 tales agens Domino gratias, quod se denique voti compote effe-
 cisset. Perperuas quippe clades pereuntium ex ignoratione Dei
 in vltimis regionibus, animarum, iam antè miserari, & melius po-
 tissimum Indiæ magnitudinè crebris consueuerat vsurpare les-
 monibus. Quin etiam per quietem non semel erat sibi visus Æ-
 thiopem in humeros sustulisse vsque adeo ponderosum, ut ipsi
 oneris magnitudine excitaretur è somno mirè defatigatus, me-
 brisque omnibus dolens: continuoque rem omnè Iacobo Lami-
 patefaciebat eiusdem cubiculi socio. Hæc igitur fuere nostris ho-
 minibus Pontificiæ missionis initia: Partesque in varia deinceps
 loca profecti, maiorem in modum aucta Societate, institutisque,
 supplementi causa, tota ferme Europa collegiis domibusque, res
 eas Deo duce atque adiutore gessere, quæ proprio & quidem
 iusto volumine ipsæ per se ad enarrandum indigeant.

IGNATIUS PLEBI FAME PERICLI
 TANTI SVCCVRRIT.

CAPVT XI.

NE QUE verò Ignatio & cæteris, qui remanserant Romæ,
 negotium defuit. Erat annus à Virginis partu MDXXX
 VIII. insignis annonæ caritate, ac per hyemem præcipue
 tanta frugum inopia, ut passim iacentes in publico pauperes, in
 gore fameque confecti, miserandum in modum expiraret. Quo
 spectaculo commotus Ignatius, tantæ calamitati sibi omni ope sub-
 ueniendū putauit. Iamque è Garzonii villa cum suis in Urbis fre-
 quentiora loca migrauerat, laxiore sibi ab amicis domo condo-
 cta ad circum Flaminium, in ea regione quæ sancti Angeli ad Pi-
 scarium hodie dicitur. In eius igitur domus ampla coe-
 natione sceno stragulisque dispositis, & in pauperum alimenta elec-
 mosynis vndique corrogatis in omnes partes dimisit, qui in id bo-
 Spiritum

spiritum, vt quæque periclitatē extrema inopia inuenissent, vel inter manus, prout res ferret, vel gestatoria sella deueherent. Cū strenuè curaretur, adhibitis etiam, vbi opus esset, adiutoribus bajulisque, breui numerus decumbentium ad quadringentos ascendit. Hic verò, eodem Ignatio præfide ac duce, Patrum fratrumque sese caritas ac virtus exeruit. Diluculo quotidie linteati omnes ad imperia accipienda præstò aderant. Inde ad sua quisque officia discurrere sine vlla perturbatione vel tumultu; alii recens illatos pauperes clementer exuere, & calida elutis corporum sordibus in lectulo collocare; alii assidere languentibus, eosdemque amicissimis consolari verbis. hi cibos aut domi excoquere diligenter aut aliunde missos instruere, illi fercula inferre, & longa inedia propemodum enectis pretiosos liquores instillare: hi cubilia sternerē, illi scopis pavimenta purgare: denique certatim omnes munere suo ita fungi, vt præclare testarentur, in minimis illis agnoscere se Regem regum & Dominum dominantium. neque verò corpora solum egentium, sed animi quoque eadem opera curabatur. Plurimi quippe rudes, Christianæ doctrinæ præceptis probe instituti, multi à turpi quæstu fraudibusque deterriti, & quod caput est, sacra omnes confessione expiati, ac pane cœlesti longo interuallo refecti sunt. Deinde, vt aliqui cōualuerant, succedentibus inuicem aliis, cum tegumentis ad frigus arcendum & certo pecuniæ subsidio mittebantur. Ea res per Urbem vulgata, magnā populi beneuolentiā cōciliauit Ignatio. atque ad eam Christianæ humilitatis caritatisque officinā visendā, interdū promiscua turba, noctu verò etiam viri principes ventitabant: ac tanta fuit exempli vis, vt quidam, cum præsentēs non suppetere sibi nummi, depositis illico in vsus pauperum vestimentis, domum seminudi reuerterent. Alii etiam sancta æmulatione incitati, eiusdem conditionis homines, quorum non deerat passim copia, hospitio susceptos benignè curarunt. Multi præterea proceres, in gloriosi operis perfectionem, Ignatio pecuniæ summam ultro detulere non leuem. Qua in re Margaritæ Austriacæ Caroli V. filia, Octauio Farnesio nuptæ, Placētiorū & Parmēsū hodie duci, pietas ac beneficentia vel in primis enituit. Atque eius pecuniæ, cū Ignatius intelligeret, se vel maxima eorū qui contulerat voluntate, partē aliquam in suas & suorum necessitates erogare posse, tamen tanta fuit religione vir, vt ne obolum quidē nisi in externorum pauperum commoda insumpserit, relatis in codicem accuratè nominibus, vt omnium prorsus ratio constaret. Atque hunc maximè in modum labor ad exactam vsque hyemem secunda

ciuitatis

ciuitatis ad murmuratione perductus . ac vere demum in eunte,
frumenta partim ab iis qui suppresserant, sponte prolata; partim
à magistratibus aliunde conuecta sunt . Ea re non mediocriter
annona laxauit; grauique perfuncta periculo plebs, Deo adiuua-
te, ad solitos quæstus & opificia rediit.

CONFIRMATVR A PONTIFICE MAXI-

MO SOCIETAS.

CAPVT XII.

INterea, cum ad Ignatium studio religionis aliqui subinde se
adjungerent; nequaquam immemor ille, quod ad Societatem
confirmandam attinebat, negotii paulo antè suscepti; quid-
quid à publicis occupationibus otii datum est, in eam ipsam rem
diligentissimè contulit . ac primùm totius instituti formulam
(fusiùs postea explicandam) ad certa capita dilucidè redegit ac
breuiter. deinde nactus opportunitatem, quòd Pontifex maxi-
mus per autumnum ferias è turba negotiisq; Tibur sese receperat,
eam formulam auctoritate Apostolica sancendam eidem Pòti-
fici suppliciter obtulit per Gasparem Contarenum Cardinalem,
de quo supra dictum est, ob egregiam virtutem sapientiamque
Principi in primis acceptum, nostrique ordinis amicissimum. quia
ille ubi perlegit; confestim: Spiritus, inquit, Dei est hic, ac multa
præterea in eam sententiam adiunxit; quare consideret recètem
huiusce manipuli ardorem, tali tempore diuinitus excitatum, ab-
sistis Ecclesiæ rebus non leui tum præsidio tum ornamento fu-
turum. Verumtamen, vt in tanta re ne minùs consultè quidpiam
statuisse videretur, totum negotium delegauit tribus viris è sacro
Collegio Cardinalium, apud quos minimum loci fore putauit
gratiæ. In iis fuit Barptolemeus Guidicionius Lucensis, vir diui-
ni humanique iuris apprime peritus, idèmq; nouarum religio-
num adedò non amicus, vt de iis ad certum numerum redigendis
librum etiam conscripisse dicatur. Is, præiudicata iam causa, col-
legas nequaquam propensos in Ignatium facilè in suam senten-
tiam adduxit, certamque propemodum confectamque rem con-
silio & auctoritate sua pænè discussit. Quod ubi sensit Ignatius,
parum præsidii ratus in hominibus esse, ad opem diuinam de-
more confugit, ac præter ieiunia, supplicationes, cæteraque ad
numen propitiandum adhiberi solita, cælestes insuper hostias eo-
tantum nomine per se & per amicos immolauit ad tria millia.